

BOZKURT

15

ARALIK
1973

AYLIK ÜLKÜ DERGİSİ

Herşey
Türk için

Türk'e
Göre

Türk
Tarafından

BU SAYIDA

- ★ GALİP ERDEM : Mukaddes İhanet
- ★ SADİ SOMUNCUOĞLU : Türk Milliyet
çiliğinde Önemli Olan
- ★ DİLÂVER CEBECİ : İhanet İskemleleri
- ★ SEVKET B. YAHNİCİ : Büyük Ülkü
- ★ OSMAN OKTAY : Türk Mührü
- ★ DİNÇ YAYLALIER : Millet Gerçeği
- ★ MAHİR DURAKOĞLU : Milli Eğitimin
Millet Hayatındaki Önemi
- ★ SİNAN NACAK : Büyük Türkiye Uğruna

**bozkurt'tan
bozkurlara**

TÜRK MÜHRÜ

Türk tarihi birbirinden büyük kahramanlıklar ve fazilet örnekleriyle doludur. Tarih sahnesine çıktığı gündenberi Türk, daima büyük olmuş ve büyüdükçe büyümüş, her iyi şeye kendi mührünü vurmuştur.

Bunun için tarih bizden çok şey öğrenmiştir. Belki Hun'lar olmasaydı, Çinli'ler duvar yapmasını çok geç öğreneceklerdi. Akıncı Türk'lerin o akıl almaz kahramanlıkları olmasaydı, belki de savaş tekniğinin gelişmesi çok sonraları olacak, «**Delikli demir**» in ortaya çıkışı daha bir zaman sonraya kalacaktı. Bizim âşığımız, bizim şâirimiz, bizim kahramanımız «**Delikli demir çıktı, mertlik bozuldu**» diye yakınmayacak, okuyla, mızrağıyla, kılıcıyla ve yumruğuyla mertçe döğüşmeye devam edecekti.

Hocasının elini öpen, kadının hükmüne rıza gösteren padişahlar, hükümdarlar bizden başka kimde görülmüştür? Esirlerine karşı dostça davranan, onlara hiçbir surette kötü muamele yapmayanlar da yine bizim kumandanlarımız, bizim başbuğlarımız değil midir? Zulme karşı baş eğmeyen, vatani - milleti uğruna sonuna kadar açsuz mücadele edip neticede esir düşen Gazî Osman Paşa'yı düşününüz. Türk'ün hiçbir za-

man karşısında esir de olsa bükülmeyeceğini bilen Rus kumandanı, özel olarak bir kapı yaptırıyor. Gazî Osman Paşa kapıdan girerken mecburen eğilecek ve böylece Rus'un karşısında iki bükülmüş, Rus'a saygı göstermiş olacak!.. Ama Gazî Osman Paşa Rus kumandanına doğru arkasını dönüyor, kendi önüne doğru eğiliyor ve kapıdan öyle giriyor.

Bizim karakterimiz bu. Allah Türk'ü böyle yaratmış. Bize hiçbir kimse zorla iş yaptıramaz. Hele hele kimseye zorla saygı gösteremeyiz. Türk kendisi saygı görmek için yaratılmıştır ve saygı gösterilecekleri de çok iyi bilir. Türk tarihi saygı gösterilecek kahramanlar, kahramanlıklar, buluşlar ve fazilet örnekleriyle doludur. Bizim âlimlerimiz, bizim şâirlerimiz, hatiplerimiz Türk Milleti'nin yücelme savaşında bir ışık olmuşlar ve yıldızlaşarak göklere çıkmışlardır. Bugün de bize yol göstermekte ve bizden saygı görmektedirler. Onlara saygı her Türk'ün vazgeçilmez, kutsal bir vazifesidir. Türkler bir liderin, bir başbuğun etrafında bir yumruk gibi birleşip bir kalp gibi çarpmasını çok iyi bilirler. Zaman geçer, başbuğlar değişir fakat başbuğa saygı hiçbir zaman değişmez. İçinde bulunduğumuz ortam birlik beraberlik olmaya ve bir başbuğun etrafında birleşmeye her zamankinden daha çok muhtaç olduğumuz bir ortamdır. Bilge Kağan'ın sözüne kulak vererek «**Titreyip kendimize dönmemizin**» zamanı geçmek üzeredir.

Bizde şahsî menfaat yok, vatan - millet menfaati vardır. Tuttuğumuz her işte, atacağımız her adımda bu kutsal değerlerimizi düşünmeğe mecburuz. 85 yıl önce aramızdan ayrılan Namık Kemal ne güzel söylemiş :

**Bâis-i şekvâ bize hüznü
umûmidir Kemal,
Kendi derdi gönlümün billah
gelmez yâdına.**

O günler... Karışık bir dönem. Yine Namık Kemâl çıkararak şöyle sesleniyor :

**Vatanın bağına düşman dayamış hançerini,
Yok mudur kurtaracak bahtı kara mâderini?**

Bu sese 35 - 40 yıl sonra yine bir Kemal ses veriyor ve Ankara'ya geliş hazırlığı için-deyken yolda kendisine bu iki misral okuyanlara şöyle cevap veriyor :

**Vatanın bağına düşman dayasın hançerini,
Bulunur kurtaracak bahtı kara maderini.**

Düşman yurdu sarmış vaziyette. Ankara'da TBMM kuruyor. Daha sonra mecliste okunan bir marş : **Türk'ün İSTİKLÂL MARŞI :**

**Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım,
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış şaşarım...**

Ve işte Mehmet Âkif... **İstiklâl Marşımız'ın şâiri.** «Allah bir daha bu millete istiklâl marşı yazdırmamasın» diyecek kadar milletini seven, «Diğer şâirlerim benim olduğu için Safahat'ıma koydum, İstiklâl Marşı ise milletimin olduğu için Safahat'a koymuyorum. Buna hakkım yok» diyecek kadar faziletli ve :

**İmandır o, cevher ki ilâhî ne büyüktür,
İmansız olan paslı yürek sinede yüktür.**

diyecek kadar imanlı, inançlı, karakterli adam.

Ölümünün 37. yıldönümünde O'nu da rahmetle anıyor ve saygımızı yeniliyoruz.

İşte Türk tarihi, işte bizim insanlarımız ve işte bizim büyüklerimiz. Biz bunlara âşığız. Biz, bu yurdun taşına, toprağına, herşeyine kurbanız. Ruhu aramızdan hemen yeni ayrılmış olan Faruk Nafiz Çamlıbel'in Akın piyesinden bir beyitle bitirelim :

**Türk demek yurt demektir,
Yurt demek Türk demektir.**

Türk Milliyetçiliğinde Önemli Olan

Sadi SOMUNCUOĞLU

Türk Milliyetçiliğinin tarifinde kullanılan unsurları statik ve dinamik olmak üzere iki grupta toplamak mümkündür. Statiklikten kasıt, değişmeyen veya uzun devreler içinde gelişen; dinamik ise, içinde bulunulan şartlara göre kısa süreler içinde değişen demektir. Kültür statik unsura, iktisatta dinamik unsura birer misâl teşkil edebilir.

Milliyetçilik formasyonunu alabilmek için, onun değişmeyen statik unsurlarını iyi hazmetmek gerekir. Millî kültürü bütün değerleriyle bir hayat tarzı olarak benimseyememiş bir kimse nin, Türk Milliyetçiliğini kavraması ve anlaması mümkün değildir. Dinamik unsurları ele alarak dünyaya milliyetçilik penceresinden bakılamaz. Bu unsurlar konusunda başka ideolojilerle müşterekler de olabilir. Bunu şartlar belirler. Bu bakımdan milliyetçiliğin dinamik unsurlarında birleşmek te fazla bir şey ifade etmez. Çünkü zamanla bu müştereklik bozulabileceği gibi, rakip ideolojilerle de benzeşmeler olabilir. Ama buna karşılık milliyetçiliğin statik unsurları, hiçbir ideolojiyle müştereklik arzetmez ve onlarla devamlı surette mücadele halindedir. O halde esas olan, formasyon doğurucu ve mücadele ruhu verici statik değerlerdir. Buradan dinamik unsur-

ların gereksiz veya önemsiz olduğu anlamı çıkarılmamalıdır. Şahısların milliyetçilik formasyonunu kazanması açısından bakışla, toplum yönünden bakış ayrı ayrı hususlardır. Muhakkak ki, toplum açısından, milliyetçiliğin statik unsurları gibi, dinamik unsurları da hayati ehemmiyeti haizdir.

Türk Milliyetçiliği ideolojisini benimseme yolunda olanlar veya objektif olarak araştırma yapmak isteyenler, her şeyden önce kültür değerleri (Statik unsur) üzerinde durmalıdır. Moda cereyanlara kapılarak bu temel esastan ayrılanlar, ömürleri boyunca milliyetçilik mücadelesi uğrunda kılıç da sallasalar onun ne olduğunu öğrenemedi öbür dünyaya göç ederler. Nitekim böylelerinin sayısı az değildir. Bugün yaşayan Milliyetçiler arasında zaman zaman temele inen uzlaşmazlıkların oluşunun başta gelen sebeplerinden biri de budur. Meselâ; üreticilerle tüketiciler arasındaki münasebetlerin tanzimi önemli bir konu olmakla beraber, burada uzlaşmak veya ayrı görüşlere sahip olmak milliyetçilik yönünden fazla mühim değildir. Bu konudaki görüşler de zamanla değişebilir. Ama, bu konuya milliyetçiliğin hudutları tayin eden genel bir bakışı vardır. Bu bakışı kazanabilmek için statik unsurları benimsemek gerekir. Önemli olan budur.

Bütün bunlar Türk Milliyetçiliğinin belli bir eğitim sonucu değil de, çeşitli eğilimlerdeki şahıs ve dernekler tarafından temsil edilmesinin tabii bir sonucudur. Bu gerçekleri ülkücü gençlik gözönünde bulundurmalı ve Türk tarihine ve kültürüne ait eserleri öncelikle okumalıdır. Türk Milliyetçiliği mücadelesinde tutarlı olmanın ve ömür boyu yılmadan ve yenilmeden devam etmenin yolu ancak böyle bulunabilir.

haberler

Büyük Ülkü Derneği Teşkilatlanmaya Başladı

Ülkücü gençliğin Türkiye çapındaki teşkilâtı olan Ülkücüler Teşkilâtı bilindiği gibi geçtiğimiz yaz, mahkeme kararıyla kapatılarak faaliyetlerini durdurmuştu.

Anadolu'nun hemen hemen her ilçesinde kurulmuş bulunan Ülkücüler Teşkilâtı, Türkiye'de ülkücü hareket'in geniş ölçüde yayılmasını temin etmişti.

Bu derneğin kapatılmasını müteakip, Kayseri'de «Büyük Ülkü Derneği» kurulmuş ve teşkilatlanma çalışmalarına başlamıştır. «P.K. 86, Kayseri» adresi ile haberleşmek suretiyle yurdun çeşitli yerlerinde bu yeni derneğin kurulması hazırlıkları başlamış bulunmaktadır. Öğrenildiğine göre Büyük Ülkü Derneği'nin verdiği yetki ile Rize'de ilk şubelerden biri açılmıştır. Yeni kurulmuş olan Büyük Ülkü Derneği Rize Şubesinin kurucu üyeleri şunlardır :

Abdurrahman Çalış, Hikmet Karbatan, Nazif Cihan, Ali Taşpınar, Mahmut Erbaş, Seyfullah Fırat ve Ayhan Baş.

Büyük Ülkü Derneği'nin Nevşehir Şubesi Kurucu üyeleri de şunlardır : Feridun Akın, Uğur Kafah, Faruk Özgür, İsmail Başer, Ömer Kalfaoğlu, Ekrem Koptan.

Kahramanmaraş Şubesi kurucu üyeleri : Mehmet Bilâl, Halil Kayabaş, Fazıl Tiyekli.

Öte yandan Ereğli - Konya, Çevreli - Erzincan, Tokat, Ur, ganlı - Manisa, Sivas, Kozan, Pazarören - Kayseri, Sındırgı - Balıkesir, Çankırı, Muğla, Kastamonu, Edirne, Trabzon, Kırıkale, Manisa, Yerköy, Bor, Nazilli Şubeleri de açılmıştır.

Genel Merkez'den alınan bilgiye göre, Yeni Cemiyetler Kanunu uyarınca en az 3 kişilik heyetler yetki isteyebildiği için 1 kişilik müracaatlara cevap verilememektedir.

Henüz şube açmak için müracaat yapmayan il ve ilçelerin Genel Merkez'e başvurmaları beklenmektedir.

ABONE KAMPANYASI

Bozkurt'un abone sayısını arttırmak ve dergimizi daha güçlü bir hale getirmek için BOZKURT okuyucuları arasında bir ABONE BULMA kampanyası açmış bulunuyoruz.

Bilindiği gibi bir derginin en büyük güç kaynağı aboneleridir. Büyük okuyucu kitlesi ve abonelerinin desteğiyle ikinci yılına girmiş bulunan BOZKURT'un daha güçlü ve daha doyurucu hale gelebilmesi için ülküdaşlarımızın BOZKURT'a abone bulma hususunda gösterecekleri gayrete itimadımız sonsuzdur. Biz her ülküdaşımızın en az beş abone kaydederek bize göndereceklerini ümit ediyoruz. Abone ücretleri BOZKURT'un 10079758 Nu. lı posta çeki hesabına yatırılacaktır.

MEHMET AKİF
(1873 - 1936)

Ruhumun senden, ilâhî şudur ancak emeli,
Değmesin mâbedimin göğsüne nâmâhrem eli,
Bu ezanlar —ki şehadetleri dinin temeli—
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.

bozkurtların
kaleminden
hikâyemiz var

BAYAT

Coşkun akan Fırat'ın aksi istikametinde hızla ilerleyen büyük bir atlı gurubu. Bunlar Oğuz'un Bayat boyu mensupları. Başbuğ Alparslan'ın «Anadolu'ya.» çağrısına uymuşlar, yürüyorlar. Düşman içine at salan bir Göktürk atlısının deliliği ve yaradanına şükreden ulu bir Selçuklu dervişinin sessizliği çökmüş bütün gönüllere. Bu yüzden atılan her adımda kan vererek, can vererek sürdürülen bu yolculuğun yorgunluğu yok çehrelerde. Kafilenin en önünde Ersagün Tekin sağ ve sol yanında, hocası Yağmur Beğ'le küçük kardeşi Gökbörü Alp olduğu halde gururla ilerliyor. Bu üçlünün otuz metre kadar gerisinde unvanlarına göre sıralanmış oynak atlı bahadırlar, sonra yiğit evlâtlarına ok yapmakla meşgul hasta ve yaşlıları taşıyan büyük tekerlekli arabalar. En arkada ise yaşları on üçü geçmeyen çocukların idaresindeki at ve koyun sürüleri...

Ertesi gün ata yurtları Ötüken kadar güzel bir beldeye giriyorlar. Odayı ve etrafını çeviren çam ormanlarını hazla seyreden Ersagün Tekin'in yanına

iyice sokulan Yağmur Beğ memnun bir şekilde mırıldanıyor.

— Bu ovanın etrafını kontrol için tez atlılar sal tekinim, tam yurt tutulacak bir yer, hem artık Bizans topraklarındayız.

Ersegün Tekin'in yüzündeki parıltı birden sönüvermişti. Öfke ile parıldayan gözlerini hocasından kaçırarak üç yana atlılar saldı. Türk'ün ayak bastığı yerde Bizanslı'nın sözü edilir miydi? Yağmur Beğ'de Tekin'in düşüncelerini sezmiş ve hemen ilâve etmişti.

— Tekin'im ikinci kafile gelinceye kadar burada yerleşelim daha sonra Anadolu Türkleşinceye kadar ilerleriz.

Öfkesi dağılıveren Ersagün Tekin atından yavaşça indi. Diz çöküp toprağı öptükten sonra ellerini Tanrı'ya açtı. Yalvardı, yalvardı. Önce Tekin'in otağı kurulmuştu. Otağın önüne dikilen tuğun ucunda altından bir kurt başı parıldıyordu. O gece geç vakitlere kadar yanan büyük ateşin başında kopuzlar çalındı, koşuklar söylendi. Kutlanacak en büyük gündü. Kolay değil, karısını, atını sulh için feda eden Mete'nin torunları yurt tutuyorlardı.

Ezan sesinin bu ormanda çinladığı ilk sabah. Hayvanlarını sağmış kadınlar halı tezgâhlarını kurmaya uğraşırken çocuklar kılıç talimlerine başlamış bile. Gün doğarken otağda Kurultay toplanıyor. Törelere ilk emrini, buraya verilecek adı seçecekler.

Kurultayda yaşlı beğler, gaziler teker teker fikirlerini söylediler, buraya lâıyk görülen iki ad vardı. Ersagünlü ve Bayat. Bu durumda tekinin tercihi kabul edilecekti. Ersagün Tekin oturduğu keçeden yavaşça kalktı. Sesi hafızalardan silinmeyecek kadar gür ve içtendi.

— **Asil beğlerim, yiğit bahadırlarım, Bayat atam Oğuz'un yüce bir boyunun adıdır. Ersagün ise bu boyun yücelmesi**

için çalışanlardan sadece bir tanesidir. Ersagün ölecek, fakat boyumuz kıymete kadar yaşayacak. Buraya Bayat adını verdim. Ulu Tanrı'dan dileğim adımız obamızla beraber kıymete kadar yaşasın.

O kutlu yurdun Bayat adını almasından sonra tam dokuz asır geçmişti. Bu dokuz asrın hakimleri bugün yine Anadolu ile yetinmek durumunda idi. Bu dokuz asır ki binlerce Ersagün'ü toprak etmişti, lâkin Bayatlar hâlâ dipdiri. Ve bu Bayat köyünde şimdi bayram sevinci var. Köye vali gelecek. Oba köy, bürk şapka, çadır ev olmuştu ama yüreklerdeki heyecan dokuz asır önceki kadar güçlü. Köye gelen büyüğe saygıda kusur edilmemeli.

Vali, orta yaşlı, şişman biri. Taksisinden inmiş paytak adımlarla bayrak ve çiçeklerle donanmış masaya doğru ilerliyor. Davullar susuyor bir ara yerine oturan vali piposunu yakmış, yanındaki yaşlılara bir şeyü soruyor.

— Burasını çok beğendim. İsviçre'nin tatil köyleri kadar güzel. İsmi nedir?

Valiyi saygı ve hayranlıkla seyredenler bu soru üzerine gururla bağırıyorlar.

— **BAYAT!..**

Bu ismi beğenmemiş görünen vali alaycı bir tebessümle konuşuyor.

— «Pöh!. Ne berbat bir isim. **Buraya kendisine yakışır bir isim vereceğim.**» Bir an piposunu ısırarak düşündü ve parlak zekâsının gururu ile ilâve etti. «**Evet evet, buranın ismi Yeşilköy olmalı.**»

Vali alkış bekliyordu, aldığı alkışları. Fakat o ne? Kanlı gözleri yanlış mı görüyor yoksa? Gün görmüş ihtiyarlar, kisbetlerini giymiş pehlivanlar, ciritçiler, saç kınalı nineler küskün, kırgın bir şekilde meydanı terk ediyorlar. Köye gelen büyüğe saygıda kusur edilmemeli (!)

Millî Eğitim'in Millet Hayatındaki Önemi

Eğitim ve öğretim kuruluşları, bir milletin geleceği demek olan genç nesilleri yarına hazırlayan ve dünyada devam etmekte olan milletlerarası savaşta yenilmeyecek ruh ve fikirlerle yetiştiren müesseselerdir.

Her devlet, bu sebeple eğitim ve öğretim faaliyetlerinin, mümkün olan en yüksek kalite ve verimlilikte olması için büyük çabalar sarfeder.

Eğitim ve öğretim «Millî»dir. Yani bu tezgâhta dokunan gençlik kumaşına millî değerler işlenir, düşmanlarla şuurulu olarak mücadele edebilecek sağlamlık kazandırılır. Bütün dünyada eğitim ve öğretim devlet politikasında önemli bir yer işgal eder. İlerlemiş devletlere dikkat edilecek olursa bu devletlerin her şeyden önce «Millî Eğitim» meselelerini halletmiş oldukları görülür. İlerlemeye çalışan ülkeler içinde de sonunda başarıya ulaşanlar, Millî Eğitimi hakiki manâsıyla «Millî»leştirenlerdir.

Bugün dünyada ileri ve geri ülkeler arasında mukayese yapılırken ekseriyetle başvurulan

yol, fert başına düşen millî gelir miktarıdır. Bu miktar arttıkça o ülke kalkınıyor, ilerliyor denilir. Fertlerin maddî gücünün artmasının, ilerleme ölçüsü olduğunu inkâr etmeksizin bir noktaya dikkati çekmek lüzumu vardır. Bir devlet nasıl kalkınır veya fert başına düşen millî gelir payı nasıl artırılır?

Dünyada milletlerarası mücadelenin belki de en kesif şekilde devam ettiği bir çağdayız. Biliyoruz ki, peyk devletlerin dışında, her devlet, bu devirde kendi millî menfaatleri doğrultusunda icraat içerisinde bulunmakta ve kendi milletinin hürriyeti, refahı ve mutluluğu için çalışmaktadır. Böyle bir dünyada, bir milletin değerinin iyiliğini düşünmesi, ona karşılıksız yardımda bulunması mümkün değildir. Yapılan her yardım, bugün yüzlerce misalini gördüğümüz gibi muhakkak fazlasıyla başka yollardan geri alınır. O halde, bir devlet, başka devletlerin yardımıyla kalkınamaz. Üstelik «Yardım» maskesi altında verilen her kuruş, yardımı alan devletin bağımlılığını daha da artırır. Bu durumda her devlet kendi imkânlarıyla kalkınabileceğine göre, bu kalkınma o devleti idare eden yönetici kadroların çizdiği program ve strateji dahilinde gerçekleştirilebilir.

Yine günümüzde görülen bir durum da şudur: İlerlemiş, kalkınmış ülkelerin yöneticileri milliyetçidir. Zira ilerleme, milletin menfaatini her şeyin üzerinde tutan kadroların yapabileceği şeydir. Bu özelliklere de ancak milliyetçi ve ülkücüler sahiptir. Geri kalmış ülkelerde, yönetici tabakalar, millete yabancılaşmış, yabancı fikirlerin tesiri altında kalmış insanlardan teşekkül eder.

Bu anlattıklarımızdan sonra şu neticeye varıyoruz. İlerleyebilmek, kalkınabilmek; yabancı güçlere dayanmayan, milliyetçi

ve ülkücü kadroların işidir. Ancak bu kadroları yetiştiren milletler kalkınabilir, şerefli ve haysiyetli, sözünü diğer devletlere dinletebilen devletler olurlar. Bu yetiştirme işini yapacak olan müessese «Millî Eğitim»dir. Dolayısıyla, bir ülkede eğitim ve öğretim gerçek anlamda «Millî» ise o ülke için kalkınma kapıları açılmış demektir. Bu durumda Millî Eğitim kalkınmanın 1. şartı olmaktadır.

İşte Türk Milleti'nin düşmanları bunu bildikleri içindir ki, yıllardır Türk Millî Eğitimine el atmışlar ve Türk gençlerinin millî şuur ve ruhla yetişmelerine mani olabilmek için bütün imkânlarını seferber etmişlerdir. Zira düşmanlarımız bilmektedir ki, Türk gençliği ülkücü ve milliyetçi bir ruhla yetiştirilirse, Türk Devletinin ilerlemesini hiçbir güç durduramayacaktır.

Milletimizin tarihi düşmanlarının bu yoldaki gayretlerinin semerelerini verdiği söylenebilir. Hepimizin gördüğü gibi maalesef Millî Eğitimimiz yıllardır, büyüğümüz Galip Erdem'in deyişiyle bu sistemin «İmalât hataları» sayılan milliyetçi ve ülkücü bir avuç aydının haricinde çoğunluğu nemelâzımcı, eyyamcı, menfaatperest olan yabancı hayranı bir okumuşlar kitlesi yetiştirmiştir.

İşte, geri kalmış Türkiye'nin mimarı bu okumuşlar kitlesidir. Bu ülkeyi perişan bırakan, bu milletin yıllardır süren çilesini daha da ağırlaştıranlar bu eğitimin kalıplarından geçmiştir.

Netice olarak Türkiye'nin geri kalmışlığının sebebi «Gayrimillî Eğitim Sistemi»dir. Ülkemizin mâmur, milletimizin şerefli bir hayata kavuşmasının önde gelen şartının Eğitimin millileşmesi demek olduğunu unutmamak ve faaliyetleri bu yönde kesifletirmek, Ülkücü Hareket'in gözden uzak tutulması gereken bir gerçek olarak karşımızda durmaktadır.

Çakır Dikenleri

Çıkıverirdi bozkırda çakır dikenleri, uzanırdı ta dağlara dek. Sürü sürü turnalar gelirdi de yaban ellerden, bakarlardı çakır dikenlerine, dururlardı bir süre gökyüzünde, birer damla yaş dökerlerdi kara toprağa. Onlar dökdükçe büyürdü çakır dikenleri. Yürürdü Ayşe, tozlu yollarında köyün, Yalın yapıldak koşuşurdu harmanlarında, bu kaçınıcı kalkışıydı harmanlarda buğdayın, onu ancak O bilirdi.

Kışla türkülerini dinlerdi geceleri Ayşe. Dinlerdi de, asker yavuklusu gelirdi aklına. Vururdu kazmayı kara toprağın bağına, vururdu da, yine de çakır dikenleri biterdi.

Günler geçti, gelin oldu yaşlıları Ayşe'nin. Ağarmıştı her teli saçının, kışlalar kaçınıcı kez dolup boşalmıştı ama, dönmemişti yavuklusu Ayşe'nin. Vuramadı birgün kara toprağa kazmayı. Köyün tozlu yollarında yoktu artık izi O'nun. Çakır dikenleri boy salıp çoğalmıştı ama, hâla gençti asker yavuklusu Ayşe'nin. «Hele bir gelsin» diyordu. Sökülürdü çakır dikenleri bir bir. Yaban otu mu kalır tarlalarda? Yürürdü yavuklusu ile birlikte, ÜLKÜ'lerde bir oldu mu hele, vururdu yine kazmayla kara toprağa, vururdu Ayşe, vururdu...

Yaralar açmıştı yüreğinde koca seneler, yaralar ki, kapanması oldukça güç. Şimdi upuzun yatıyordu Ayşe. Yüreğindeki çakır dikenlerinin yarasıydı ama, bilmiyordu bunu kimse. Üşüştüler başucuna Ayşe'nin. Gittikçe çoğaldı başındakiler. Onlara bakmıyordu artık Ayşe «Asker Ağam gelse, yaralarım iyi olur» diyordu ama, bunu duymuyordu kimse.

Anahtarlı Cinci Hoca yalğılar yaparken, turnalar geçiyordu habire köyden. Bakıyorlardı da çakır dikenlerine, bu kez durmuyorlardı bile. Koca Ozan'ın kopuzundan, yıllar sonra yankılanıyordu mısralar, uzanıyordu Ayşe'nin kulağına, uzanıyordu taa çakır dikenleri ne kadar.

«Ay aştı gel, aştı gel,
İnce yola düştü gel
İnce yolu bilmezsen
Kervana karışta gel.»

YALGI : Sihir

Günerkan AYDOĞMUŞ

Dursun ÖNKUZU

Ülkücü Şehit DURSUN ÖNKUZU'yu Rahmetle Anıyoruz

Ülkücü şehidimiz **Dursun ÖNKUZU**'yu kaybedeli üç yıl oldu... Bir dâvâyı yürütmek kolay değildir. Hele bu dâvâ Türk Ülküsü'nü gerçekleştirme dâvâsı ise önemi bir kat daha artar. Bunun içindir ki ülkücülük kolay değildir. Ülkücü, en azından dâvâsı için başını vermekten çekinmeyecek kadar fedakâr olmalı, olabilmelidir.

Türk Ülkücüleri olarak verdiğimiz şehitler bizim bu dâvâda ne kadar kararlı olduğumuzu göstermiştir.

Evet, 22 Kasım 1970 günü kendisini milletinin kötü kaderi için feda edenlerden birisi de Erkek Teknik Öğretmen Okulu son sınıf öğrencilerinden **Dursun ÖNKUZU** idi. Komünist militanlar bazı ülküdaşlarıyla birlikte **Dursun**'u da okula almıyorlardı. Bütün yetkililer durumdan haberdar edilmiş ve polis gûya okulun etrafında tetbir almıştı. Bu durumu gören **Dursun** 20 Kasım 1970 günü Ramazan'da sahurdan sabaha kadar ders çalışarak imtihana girmek için okuluna gitmişti. Artık okulunda kendisine neler yapıldığını, o öğrenci işkenceleri tekrar yazmak bile acı ve korkunç. 3 gün 3 gecelik işkenceden sonra kendi okulunun penceresinden polislerin ayakları dibine atılan ülküdaşımız ve hal böyle iken devrin iktidarı tarafından yakalanmayan katiller. **Dursun Hakk**'ın rahmetine kavuştu. Nûr içinde yatsın.

Fakat Ey Türk Genci !..

Ülküdaşlarımıza bunları yapanları hiçbir zaman unutma ve affetme.

Amerika, umumiyetle kabul edildiğine göre hürriyetçi bir devlettir. Ama, kara kaplı kitap ne yazarsa yazsın, insan haklarının zencilere de tanınması konusunda halâ direniyor. Siyah adamın iri göz yaşları, hürriyet ülkesine inanmışların yüreklerinde kocaman bir ağırlıktır. Peki, Amerika ne yapıyor? Hiç, hürriyete ve demokrasiye ihanet ediyor! Neden acaba? Cevabı gayet basit: Beyaz Amerikalının yüksek menfaatlarını korumak için...

Sovyetler Birliği, Marksist bir devlettir. Ama, yıllardır milyonlarca insanın emeğinden yararlanarak biriktirdiği gücünü sosyalist kardeşlerini boğazlamak için

MUKADDES İHANET

kullanıyor. 1956 Macaristan'ı önünde Hruşçov ve 1968 Çekoslovakya önünde Brejnev, tarih öncesinin yalnız adları bilinen fosileşmiş canavarlarından farksız idiler! J. Polak'ın körpe varlığını kavuran alevler, Marks'tan kalan hayallerin son küllerini de boşluğa üfördü. Peki, Sovyetler Birliği ne yapıyor? Hiç, Marksizme ve sosyalizme ihanet ediyor! Neden acaba? Cevabı gayet basit: Sovyet İmparatorluğunun yüksek menfaatlerini korumak için.

Fransa, insan haklarının da beşiği sayılan, hürriyetçi bir devlettir. Ama, hür dünyanın kalesinde gedikler açmaktan, Nato'nun gücünü azaltmaktan çekinmiyor. Öylesine şaşırtıcı bir oyun içinde ki, solakların çoğu sola kaydığını sanıyorlar. Dö Gol'un, burnundan büyük Fransızlık gururu, hürriyet cephesinin başına inen güllerin ateşleyicisi idi. Peki, Fransa ne yapıyor? Hiç, vaktiyle analık ettiği liberalizme ve demokrasiye ihanet ediyor! Neden acaba? Cevabı gayet basit: Fransa'nın yüksek menfaatlerini korumak için!

Kızıl Çin, Marksist bir dev-

lettir. Ama, kendisini iktidara getiren en güçlü bir Marksist devletle toprak savaşına hazırlanıp «Sosyalistler arasında harb olmayacaktır» biçimindeki laf tenekesini inananların başına geçirirken, Marksist yoldaşlarını süngüleyerek sürüyor. Pekin'in, «Viet-Kong'a yapılacak Sovyet yardımı Çin topraklarından geçmeyecektir!» şeklindeki kararı, yoldaşlar birliği masalını coktan duman etti, tozunu yele verdi! Peki, Kızıl Çin ne yapıyor? Hiç, Marksizme ve sosyalist kardeşlik ülkesüne ihanet ediyor! Neden acaba? Cevabı gayet basit: Çin'in yüksek menfaatlarını korumak için!

Misallerimizin «Büyüklerden verilmesine bakıp, diğerlerinin farklı bir volda olduklarını sanmayın, Kanada'nın Nato'daki kuvvetlerini azaltma kararıyla karşı öfkeden ates püskürenlerin en başında kimin adı geçiyor, lütfen hatırlayalım: W. Brandt! Almanya'nın en ünlü sosyalisti!

Ya biz ne yapıyoruz? Bir kısmımız kapitalist, bir kısmımız da sosyalist olmuştuk, dövüşüp du-

GALİP ERDEM

ruyoruz. Ne dersiniz, azıcık kapitalizme, azıcık sosyalizme ihanet etsek de, «Nerede Türkiye'nin yüksek menfaatları?» diye haykırışımıza sadece «Karşı dağdaki cinler» cevap vermese! Şaka bir yana, «İzm»lere ihanete en ziyade muhtaç olduğumuz bir çağda yaşıyoruz. Şimdilik, sadece Türk milliyetçileridir ki; böylesine mukaddes bir ihanetin şuruna varmış, yoluna girmişlerdir. Ve ihanetlerinde tam bir başarıya ulaştıkları gün, sevgili milletimiz kurtulmuş olacaktır. Mukaddes ihanetin zaferini ömrümüz boyunca özleyeceğiz.

Unutmayalım: Yabancı doktrinlere ihanet etmemek inadının sonu Türk Milleti'ne ihanetle beraber!

Büyük Türk Milliyetçisi
GALİP ERDEM'in
Yeni Bir Yazı Serisi
BİR GENÇ ÜLKÜCÜYLE
SOHBETLER
Gelecek Sayıdan İtibaren
BOZKURT'TA

DOKUZLAMA II

Servet GÜRCANHAN

Yeşil doğmuş bu ellerin yeşili
Yeşilin bilinen dokuz rengine
Acunun mavidir ulu gökleri
Mavinin bilinen dokuz rengine

Al ibrişimleri bu al otağın
Al Orta Asya'da yanan otağın
Aldır rengi Türk'ün ve bu toprağın
Al alın bilinen dokuz rengine

Ak desen, yurdumda toprağında bol
Ak alından gider ak alına yol
Ak bize uzanan, ak özlenen kol
Ak, akin bilinen dokuz rengine

Yeşili, mavisi, alı ve akı
Dört rengin dokuzda ısıryan pakı
Dört rengin and olan dokuz soruğu (*)
Dokuzun bilinen dokuz rengine

Vurulup ölmeden dönmek yok kurdum
Dokuz rengine hey, dokuz rengine!

(*) Soruğu : Bugün Azerbaycan Türkçesinde, ışığı, sebebi, sorusu anlamında geniş bir şekilde kullanılır.

TORE - DEVLET
YAYINLARI

Mesele / Dündar TASER (2. Baskı)	25 TL.
Türk- Ermeni Münasebetleri / Neclâ BASGÜN	10 TL.
İnsan ve Teknik / Çeviren : Kâmil TURAN	5 TL.
Hun Aşkı / Dilâver CEBECİ	5 TL.
Atmaca Uçurumu / YETİK OZAN	10 TL.
Tip Dosyası	10 TL.
Türkiye İhtilâlcı İşçi - Köylü Partisi Dosyası	15 TL.
Madanoğlu Dosyası	10 TL.
Dev - Genç Dosyası	15 TL.
TÖS Dosyası 2. Cilt	10 TL.

İsteme Adresi : Konur Sokağı Köklü
Pasajı - 57 C/8 Bakanlıklar - Ankara
BÜTÜN KİTAPÇILARDA ARAYINIZ

Bir Yeni Akına

Türklüğün dileği güzel günlere,
Zaman gözlerini ufkuma germiş,
Ülkümün alında ağarmış kara,
Uzak iklimlere haber gidermiş.

Yollar yolsuzluktan alıp başını,
Sunmuş gözlerine yol ataşını,
Varolma gününün sert savaşını,
Zafer sofrasının üstüne sermiş.

Bozkurt'um yırt uykuların tülünü,
Tak göğsüne kavgamın al gülünü,
Öttür fetihlerle çağ bülbülünü,
Sana uyan adı Allah göndermiş.

Recep ÜNAL

İkinci Hedef

Arılar oğul yapar, ağaçlar meyva verir,
Gök gürler yağmur yağar karlar erir dağlarda.
Zamanlar gelir geçer değişik çağlar gelir,
Bir tek mazi değişmez yaşarsa anılarda.

Geçmişin anılarda varolduğu sürece,
Aynı ırktan olanlar aynı şeyi düşünür.
Milli hareketlerin yücelttiği değerce,
Milletimin bayrağı en yüksekte görünür.

Yörelerde yanarsa şuurlu mes'aleler
Yurdumuz aydınlanır, ilkeler uygulanır.
Vız gelir sinesinde nice Çanakkale'ler,
Öykülerle TÜRK oğlu hislenir, duygulanır.

Binlerce yıldan beri nice destan yaratmış,
Nice krallar öptü diz çöküp çizmimizi.
Acuna sahip olduk çağlar açıp kapattık,
Bugün canlı belgedir atalarımın izi.

Ey TÜRK oğlu, işte sen bu ırkın evlâdısın,
Senin atan belletti acuna uygarlığı.
Şimdi neden Millet'in herkesten geri kalsın?
Neden yıpransın TÜRK'ün o muhteşem varlığı.

Bu varlığı korumak en kutsal görevindir,
İman dolu göğsünü bilgilerle teviz et.
Başarın uygarlıkta İKİNCİ HEDEFİN'dir,
Sen de yıldızlara çık sen de uzayı fethet.

DOKUZ ISIK yolunda hazırol, koş, ilerle,
Böyle yaparsan ancak ecdadın seni kutlar.
Uzaya TÜRK adını yazıver roketlerle,
Yıldırımlar yaratsın yüce soylu BOZKURT'lar.

Mehmet Lütfi GERÇEK

Dinç
YAYLALIER

Millet Gerçeği

Bir Fransız, bir İngiliz ve bir Alman Hindistan'a «Fil» i tetkike gönderilirler. Kısa bir müddet sonra Fransız döner. Fil'in his hayatını kapsayan kısa bir araştırma yapmıştır. Altı ay sonra dönen İngiliz'in incelemesinin adı: «**Fil'den elde edilen ekonomik faydalar**» dir. Aradan iki sene geçer, Alman Döner. Dört ciltlik bir eser yazmıştır. İsmi: «**Fil'i Tetkike Giriş**» dir.

Sosyologların, antropologların araştırmalarına göre, bugün dünya üzerinde birbirinden farklı yapılara sahip 160 toplum vardır. İnançları, örf ve adetleri, karakterleri, tarihî süreç içerisinde geçirmiş oldukları olayları birbirinden tamamen farklı tam 160 toplumdur.

Bütün dünya proleteryanının bir gün «**Mark-sist Çemberde**» birleşeceği hayaliyle yaşayan Marks ile, Kapitalist sistemin faziletleri sayesinde Kapitalist bir dünyanın doğacağını zanneden **Adam Smith**, «**Millet**» gerçeğine önem vermemişlerdir. Onlara göre, sistemlerinin faziletleri «**Millet**» gerçeğini ikinci plana düşürecek, birbirlerinden ayrı yapılara sahip milletler dahi, sistemlerinin potası içerisinde eriyebileceklerdir.

Marks, bir çok teorilerini onlardan almasına rağmen, kendisinden önceki sosyalistleri hayalcilikle suçlayarak, onları «**Komünist manifesto**» da, «**Ukalılığı sistemleştirmek**» le itham eder. Oysa ayakları yere basmayan, ütopya aleminde yaşayan kendisidir.

Milletlerin teşekkülünü: «**Şehir hudutları dışına çıkan burjuva menfaatlerinin coğrafi bir in'ikâsı**» şeklinde ifade ederek sosyoloji ilmini çiğneyen Marks'ın hayalinin bir an için gerçekleşmiş olduğunu kabul edelim. Dilleri, dinleri, millet karakterleri birbirinden tamamen farklı farklı dünya proleteryanı Marks'ın hatırı için bir

araya gelmiş olsunlar. Bu takdirde, insan psikolojisinin tabii bir tezahürü olarak proleter sayısı fazla olan milletin emekçileri, diğer ülkelerin proleteryanını hâkimiyetleri altına almak, onları sevk ve idare etmek isteyecek, dolayısıyla Marks'ın her vesile ile sözünü ettiği «**Ezen ve ezilen sınıflar**» tekrar doğacaktır.

Burada şöyle bir soru hatıra gelebilir: Dilleri, inançları, kısaca kültürleri birbirlerinden farklı insanların bir arada yaşadıkları görülmemiş midir? Farklı kültür yapılarına sahip toplulukların bir arada bulunduğu düzenler geçmişte vardı, bugün de vardır. Meselâ Osmanlı'nın cihân hâkimi olduğu dönemde, Yahudiler, Rumlar, Karadağlılar, Sırpalar ve Boşnaklar aynı yüzyılda Müslüman Türklerle beraber, Osmanlı İmparatorluğunun sınırları içerisinde bir arada yaşamışlardır. Ancak bu birlik çoğunluğu teşkil eden Müslüman Türk'ün âdil ve insan haysiyetine saygılı «**Devlet**» anlayışının idaresi altında devam etmiştir.

Bugün de çeşitli kantonlardan meydana gelen İsviçre'de merkezî otoriteyi «**İsviçre Devleti**» sağlamaktadır.

Marks'a göre devlet «**Burjuvazinin emekçi kitleyi ezmesi için bir araçtır**». Dolayısı ile onun özlediği düzende «**Devlet**» mekanizması olmayacaktır. Toplum hayatında sevk ve idareyi tesis eden bir otorite olmadığı zaman, anarşinin kol gezeceğini sosyal bilimlerin kesin bir hüküm olarak ortaya koymuşlardır.

Marks bu hayalinin, **Kölelik - feodalite - Kapitalizm - Sosyalizm** şeklinde ifade ettiği sosyal tekmül çizgisine uygun olarak zaman içinde mutlaka gerçekleşeceğini sanmıştır. Oysa zamanın süratle dönen çarkları milliyet duygularını öldürmemiş, bilâkis kuvvetlendirerek yaşadığımız çağa «**Milletler Mücadelesi Çağı**» ismini verdirmiştir.

Karşılıklı madde alışverişiyle doğacak menfaat saikinin, milliyet duygularına galebe çalacağını zanneden **Adam Smith'de** «**Millet**» gerçeğini nazarı itibara almıyor. Eğer refahın ölçüsü sadece maddî bakımdan toplumu doyurmak ise, hürriyetleri dışında her türlü maddî imkâna sahip XX. yüzyılın sömürgeleri neden istiklâl mücadeleleri veriyorlar? Tarihlerinin hiçbir döneminde görmedikleri maddî yapıların hizmetlerine sunulması, manevî duygularını satın almaya yetmiyor.

Çağımızın en olgunlaşmış otları «**Çiçek Çocukları**», enternasyonal sistemlerin yapamadığı bütünleşmeyi bir başka açıdan gerçekleştirmeye çalışmışlar, ancak bu faaliyetlerinde satıhtan kalmaya mahkûm olmuşlardır. Demekki hangi yönden denenirse denensin, yozlaşmayan, dipdiri ayakta kalan «**Millet**» gerçeği söndürülemiyor.

Aziz şehit kardeşlerimizden birisi için yazılan ve bir ölüm, ama bir Ülkücü'nün ölümü üzerine duyulan hislerin en güzel ifadesini bulduğu şiirin şu mısraları, daktilonun başına oturur oturmaz hemen aklıma geliverdi ve kâğıda döküldü :

Vur Bozkurt'um tilkiye,
Vur kurtulsun Türkiye.
Sizi BÜYÜK ÜLKÜ'ye,
Götürecek iz menem!..

BÜYÜK

ÜLKÜ

Aklımdan yeni ders yılının başlaması münasebetiyle bir yazı yazmayı geçiriyor ve bu arada kuruluş hazırlıkları tamamlanarak kısa zamanda pek çok şubesi açılan BÜYÜK ÜLKÜ derneğinden de bahsetmeyi tasarlıyordum. Büyük Ülkü?.. Ne güzel bir isim, bu iki kelime yan yana ne güzel duruyor, değil mi? Büyüklük... Dağ, taş, kaya, ev, ırmak, burun, kulak. Bunlar hepsi büyük veya küçük olabilir. Tabiatdaki her olay ve madde küçüklük veya büyüklük mefhumlarıyla izah edilebilir. Ama fikirlerin, inançların, Mananın, ÜLKÜ'nün büyüklüğü bambaşka, apayrı bir yücelik. İşte bütün bütün bunlar kafamdan geçerken o şiir ve mısraları aklıma geldi.

«Sizi BÜYÜK ÜLKÜ'ye...»

Evet, Ülkücü Hareket yeni bir dönemin, «Yeni bir kavga devrinin» başlangıcında. Dün olduğu gibi bugün de «Yeni kavga devrinin biricik ümidi ÜLKÜCÜ GENÇLİK» olacaktır. Milliyetçi Büyük Türkiye'nin temelini harc olacak gençleri yetiştirmek, milletin tersine işleyen kaderini gene tersine çevirecek «Ülkücü Aydınlar Kadrosu» nun nüvelerini hazırlamak ve o İZ'in arkasından BÜYÜK ÜLKÜ'ye gitmek için BÜYÜK ÜLKÜ DERNEĞİ kuruldu, hayırlı ola... En kısa zamanda en büyük gelişmeyi göstereceğinden ve gene ülkücü hareketi, Türkiye çapında en güçlü ve yaygın teşkilâtın sahibi bir hareket yapacağından şüphemiz yoktur. Gerek kurulan derneğin gerek Bozkurt Dergisi'nin siyasetle bir ilgisi yok. Ama şu tesbit herhalde çok gerekli : Son 14 Ekim seçimleri de bir kere daha göstermiştir ki, Türkiye'mizin her şeyden evvel ve çok önemli olan derdi kadrosuzluktur. Daha doğru bir ifadeyle milliyetçi ve ülkücü aydınlar Türk siyasi hayatına ve devlet hayatına hakim bir şekilde girmedikçe bu keşmekeş daha epey devam edecektir. Kimi sermaye çevrelerinin uşaklığını ve bezirganlığını yapan, kimi kendi şahıslarında din düşmanlarının salyalarını akıtmalarını sağlayıp, dini alay mevzu haline getirmesi, kimi bu keşmekeş ortamında aklına gelen her şeyi vadederek parsa toplayan siyasî kadroların hâkim olduğu bir Türkiye'de ülküçülere, Türk Milliyetçilerine ne mühim, hatta eskisinden de zor görevler düştüğü ortadadır. Türkiye'mizin içinde yaşadığı böylesine enteresan, kritik ve tarihî bir devrede, inançsız, ülküsüz insanların at oynattığı bir anda; dâvası, inancı, ülküsü gibi adı da büyük olan «BÜYÜK ÜLKÜ DERNEĞİ» ni ve onun mensubu genç ülküçüleri, bozkurtları nasıl bir mücadelenin beklediğini kestirmek kolay olsa gerek. Gazâdır bu gazâ, mübarek ola...

Böylesine yeni bir başlangıçta yepyeni ve taptaze bir moralle koşuya hazırlanmalıyız. Geçmiş devrelerin her türlü anlaşmazlıklarını, kırgınlıklarını bir kenara itelemeliyiz. İşte bir atom çekirdeği, bir demir yumruk olmalıyız ki, vurduğumuz, patladığımız yerden ses gelsin. Türkiye'deki mücadele artık basit parti mücadelesi olmaktan çıkmıştır. Mücadele talebe, işçi, öğretmen, öğretim üyesi, bazı meslekî kuruluşlar v.b. cemiyetin dinamik ve teşkilâtlı güçleri arasında yapılmaktadır, ve devamı da böyle olacaktır. Denilebilir ki ülkemizde bir Aydınlar Savaşı süregeliyor. Önümüzdeki yıllarda bu savaş şiddetini artırarak süreceğe benziyor. İnançsız, ülküsüz olanlar veya yanlış ve Türk Milletine ters fikirlere inananlar; iyiye, güzele, doğruya, milletine inanan ve BÜYÜK ÜLKÜ'ye dolu dizgin gidenlerin savaşıdır, bu.

Yeni devrede gene en büyük görev öğretmen ve gençlik ikilisine düşmektedir. Ülkücü Hareketin bilhassa orta öğretim müesseselerinde göstereceği başarı Türkiye'mizin aydınlık günlerinin müjdesi olacaktır.

El ele, omuz omuza, O İZ'in arkasından BÜYÜK ÜLKÜ'ye!..

TANRI TÜRKÜ KORUSUN!..

bozkurtların
kaleminden

Büyük Türkiye Uğrunda

Asırlarca önce, bir otağdayız. Diğerlerinden daha irice olan bu otağ, belli ki bir başbuğ otağı. Yavaşça içeri süzülüyor ve dinliyoruz.

«Baba, bir rüya gördüm dün gece. Bir ağaç büyüyor, büyüyor, bütün dünyayı sarıyor. O ağacın altında olanlar büyük bir rahatlık içindeler. Şaştım bu işe. Sen bir yorumlasan şu düşü.»

«Baka padişahım. Sen hayırlı bir düş görmüşsün. O gördüğün ağaç senin temelini attığın imparatorluk; altına gelip rahat edenler de, senin adaletine, Türk'ün ahlâk ve faziletine kovanlardır. O ağaç altında kaldıkları müddetçe rahat edeceklerdir. Ama başa gelenler adalet ve fazilet yolundan ayrılmadıkları müddetçe. Gayrı mutlu ol. Bu bir Tanrı müjdesidir. Türk'ün yeni bir altın çağını sen açıyorsun. Muştular olsun.»

Bir ruh, bir beyin halinde, yekvücut yürüyor Türk Milleti. Dervişleriyle, köylüsüyle, askeriyle padişahıyla yekvücut olarak. Hepsi inanmış, yüce bir dâvâ adamı olduklarına. Hepsi bilenmiş, İslâmiyetin kılıcı olmanın gururunu içlerinde duyarak. Yürüyorlar dağ gibi. Gittikleri yere insanlık, adalet, medeniyet götürerek. Ama gocunanlar oluyor. Fare ruhlular, cüce yapıları insanlar çıkıyor karşılına, Türklüğü ezme için. Korkuyorlar Türklüğün o kutlu yerini almasından, yeniden efendiliğini ilân etmesinden. Biliyorlar ki o zaman kendilerine, çapulcu sürülere hayat hakkı tanınmayacak. Sürü sürü geliyorlar fare ruhlular. Ama dağa çarpıp parçalanıyorlar. İşte o zaman anlıyorlar ki, bu millet kılıçla, top kuvvetiyle yıkılmaz. Düşünüyorlar «Nasıl yıkabilir, nasıl yok edebiliriz» diye. En sonunda bir çare buluyorlar ve diyorlar ki :

«Türk'ü ayakta tutan kuvvet maneviyatı, töheleridir. Eğer biz, bu cemiyetin içine nifak tohumları atar, bu kuvveti yok etmeye muvaffak olursak bu işi başarırız.» İşte bu karar alındığı

gün başlıyor, Türklüğün gerileme devri. Biz üzülüyoruz, diyoruz ki; «Bunlara kanmayın. Bunlar mertlikten zerre nasibini almamış yaratıklardır. Onlarla muhatap olmayın, dikkatli olun. Siz de karıştırın tarihimizi. Bakın orada ne diyor? Örnek alın!»

«Ey Türk kendine dön!» sözünü ne çabuk unuttunuz. Ne çabuk unuttunuz atalarınızın bu gafletler yüzünden gerilediklerini. Ama duymuyorlar bile bizi. Taviz üstüne taviz veriyorlar. Dâvâ namına bir şey kalmıyor ortada, parça parça oluyor... Dış güçler her yere hakim. Kukla gibi oynatıyorlar bizi. İstedikleri yöne çeviriyorlar. Meşrutiyet, Cumhuriyet derken 1965'lere geliyoruz. Dış güçlerin tesir sahasının daha geniş bir ortama yayıldığı, onların yerli işbirlikçilerinin at oynattığı, 1965'ler. Biz, tamam artık Türklük battı batacak derken, bir lider çıkıyor. Bir başbuğ!

«Gençler! Bu yurdu, Türklüğü, atalarının mirasını korumakla görevli gençler. Tehlike büyük. Ama size öyle bir dâvâ gösteriyorum ki ondan da büyük. Güçlüyüz, büyüğüz, galip geleceğiz. Çünkü dâvâmız büyük ve kutsal.»

Karşımızdakiler de boş durmuyorlar. Başta-kilerin, geçmişte yapılan hataları tekrarlaması sonucu tarih tekerrür ediyor. Ediyor da Batı'nın materyalist düşünce şekilleriyle kafası şartlanmış, bunun yanısıra Kuzey'den gelen rüzaârlara kendini kaptırmış gafiller düşünmeden saldırıyorlar. Saldırıyorlar ve fidan gibi, yiğit 22 ülkücü şehit ediyorlar. O'nlar Tanrı katına, uçmağa varıyorlar. Şehitlik şerbetini yudum yudum içiyorlar.

İşte bunlardan birini anlatacağım size. Bilirsiniz hepiniz Dursun Önkuzu'yu, Diyeceksiniz ki; «Taa Osman Gazi'den tutun, Dursun'a geldin. Dursun'un bu konuyla ilgisi ne?» Onu da açıklayayım :

Nasıl ki Osman Gazi, Türklüğün ihtişam dolu tarihinde bir dönüm noktası ise, Dursun da öyle. İkisi de inanmış dâvâlarının güçlülüğüne. Sonunda galip geleceklerine. İkisi de bilenmiş «Türklük Gurur ve Şuuru, İslâm Ahlâk ve Fazileti» ile. İkisi de yürekten seviyor milletini. Ama bir fark var aralarında. Biri başbuğ, biri nefer. Ne farkeder ki, gönüller ve dâvâlar bir değil mi ki. Yolun sonunda **Büyük Türkiye** bütün ihtişamıyla bizi bekliyor...

Dursun'un ölüm yıldönümünde, hepimiz, onun gibi gerektiğinde bu dâvâ uğruna canımızı verecek kadar güçlü olmalıyız.

Şehitler tepesi boş değil.

Biri var bekliyor.

Ve bir göğüs nefes almak için.

Rüzgâr bekliyor.

Milliyetçi Nesile!..

Ülkücü Kardeşlerim !..

Görevinin çok büyük olduğunu unutma, unutma ki; bu vatanın bütünlüğünü sen koruyacaksın! Bugün yüzünde maskelerle karşına çıkan, iğrenç yüzünü senden saklayan, bir kısım maksatlılar, daha doğrusu, satılmış, kendisini bir eşyadan farksız gören kişiler çıkacak karşına... Benliği kaybolmuş, şuursuz, tarihini unutmuş, istikbalin ne olduğunu bilmeyen kişiler!.. Bunlar ki; gösteriş uğruna anasını, babasını tanımayan; kültürünü, töresini, geleneklerini, benliklerini yitirmiş, zavallı varlıklardır... Senin dâvân çok büyüktür Ülkücüm! Bu kişilerin gayesi bölücülük, dün ile yarını birbirinden ayırmaktır. Bunu maalesef kendi çevremde görmekteyim ve bu duruma kinle, iğrençle bakmaktayım. Nasıl bakmam bozkurtum!... Kelimeye «Sözcük», esere «Yapıt», hayata «Yaşam» diyen, Türk halkının anlamadığı, bu uydurmaca kelimeleri biz öğrencilere zorla kabul ettirmeye çalışan, bu satılmışlara nasıl iğrençle bakmam?

Bir milletin geçmişi geleceğine ışık tutar. Bu da ancak dil yoluyla olur değil mi? Dil de milleti meydana getiren unsurların en önemlisi değil midir? O halde herkesin anlayacağı kelimeleri neden değiştiriyorlar? Neden evlâdın konuştuğu dili babanın anlamamasını istiyorlar? O halde bir gayeleri olsa gerek değil mi?

Ülkücü Kardeşim! İşte sana düşen görev; Bu vatan hainlerinin, bölücülerin maskelerini düşürmek, onlara gereken dersi vermek, her şeyiyle Türk olan bu vatanın; kıyamete kadar bütün olarak kalacağını onlara hatırlatmaktır. Onlar, ağaçtan kopmuş birer yapraktırlar. Onların kaderi rüzgârın önünde sürüklenmektir. Hangi yöne gideceğini şaşırılmış zavallılardır onlar! Çünkü dalından düşen bir yaprağın yönünü rüzgâr tayin eder. Fakat bir yaprak düşmekle ağacın kökünü oynamıyacağını bilmiyor bu zavallılar! «Türk Milleti ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütündür» diyoruz. Bu bütünlüğü sen koruyacaksın genç ülkücüm! Bunu iman dolu göğsünle, Türklük dolu kalbinle sen koruyacaksın!.. Büyük Türkiye'de her şey Türk için, Türk'e göre, Türk tarafından olacaktır! Unutma ki; Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur...!

Kutsal görevini yaparken de Yüce Tanrı'ya sığınacak, yalnız O'ndan yardım bekleyeceksin. İmanın, inancın sarsılmasın kardeşim! Türk soyunun bakî olduğunu göstereceksin Onlara... **Büyük Türkiye** için canla - başla çalışacaksın... Gerekirse öleceksin de...! İnsan ölmekle küçülmez Bozkurtum...! Haksızlığa «**Bana ne**» deyip geçmeyeceksin. Bir gayen; bir emelin olmalı senin...! Sen! büyük Türk evlâdı, sen gayesiz olmazsın, olmamalısın da...! Gayen; bu yurdu, bu güzel, eşsiz vatani yüceltmek, şuursuzların eline bırakmamaktır...!

Bozkurtum!.. Milli Ülküler yolunda gerekirse kırılacaksın, fakat asla eğilmeyeceksin!.. Çünkü, sen damarlarında asil bir kan taşıyorsun...

Asil bir Türk olarak yaşamayı ve Asil bir Türk olarak ölmeyi kendine prensip edin Bozkurtum...!

Türkistanlı KIZ

HORYATLAR

Eline
Kınalar yak eline.
Selâm olsun gardaşlar,
Şu tutsaklar eline.

Elini
Ver gardaşım elini.
Ulu Tanrı kayıra,
Şu tutsaklar elini.

Geçen ağlar
Güzelden geçen ağlar.
Men feleğe netmişem,
Yol gelip geçen ağlar.

El ele
Tutamadık el ele.
Fırsat gelince o gün,
Tutsak olur el ele.

Bekir Sami COŞKUN

Gençlik Meselesi

Toplumları ayakta tutan millî ve manevî değerleridir. Bunlar din, milliyet, ahlâk ve gelenek suurlarıdır. Manevî değerler insanlardaki korku, menfaat, karamsarlık gibi duyguları atarak, onların yerine cesaret, fedakârlık ve ümit duygularını getirirler. Bir toplumun ilerleme ve gerilemesi bu duyguların ilerleme ve gerilemesine bağlıdır. Çünkü insan zihninin temelini inançlar teşkil eder. İnançsız insan yaşama gücünü kaybetmiş demektir. İnanç boşluğuna sürüklenen gençlere çeşitli hurafeleri ve ideolojik bir din sayılan komünizmi aşılacak kolaydır. Bugünkü gençlerimizi batı taklidine sürükleyen, onlara hippî felsefesi aşılacak isteyen misyonerlerin, millî ve manevî değerlerimize saldıran Moskova ve Pekin'cilerin gayesi kendi ideolojilerini aşılacak değil midir ?

Uzun saçlı, uzun favorili, keçi sakallı gençler giderek din duygusundan ve milleti millet yapan manevî değerlerden kopmaktadırlar. Bu kopuş sonunda boşalan beyinlere elbette sol fikirler yerleşecektir. Bugün ahlâk buhranını kasıtlı olarak yaratanların gayesi kültür değerlerimizi yıkmak ve inançsız, ülküsüz bir gençlik yetiştirmektir. İç ve dış düşmanlarımız devamlı olarak bunu plânlamaktadırlar. Gençliği vurdum - duymaz olan, kendi kültürünü hor gören, kendi töresinden ve tarihinden kopan, dünya üzerindeki tek bağımsız Türk Devleti ancak bu şekilde yıkılabilir.

Türk Gençliğini bu ahlâk bunalımına, bu ülküszüzlüğe kimler sürükledi ? Bunların sebepleri sayılmıyacak kadar çoktur. Basın bir başıboşluk içinde ahlâk yıkımına devam etmektedir. «Donjuanlık Yarışması» diye gençlerimize, kızlarımızın ahlâkını nasıl bozacaklarını açıklıyorlar ve bunun yarışmasını yapıyorlar. «Sizleri Artist yapacağız», diye genç kızlarımızı evlerin-

den çağırıp kötü yollara sürüklüyorlar. «Bos Vermişlerin Gazetesi» diye inanç ve ülkü yıkımlarını resmen hızlandırıyorlar. Rodop katliamına kulaklarını tıkarken «Vietnam Özel Sayısı» çıkararak basına Türk Basını diyebilir miyiz ? TRT'nin durumu da bundan farklı değildir. Radyolar-daki **caz müziği, pop müziği** v.b. gibi programlara ayrılan zaman, konuştuğu dil, onun Türk radyosu olduğunu unutturur. Diskoteklerde, barlarda, pavyonlarda yetişen gençler elbette cesaret ve fedakârlık sahibi olamaz. Sinema ve tiyatro millî kültür değerlerimizi işleyeceği yerde ona saldıran, gençlere millî bir ahlâk vereceği yerde onları cinsî çılgınlıklara sürükleyen bir tutum içinde buldukça elbette ahlâk yıkımı hızlanır.

Ahlâkî değerleri yıkılmış, millî kültüründen kopmuş bir gençlik komünist ajanları için biçilmiş kaftandır. Böylelerini Lenin'in, Mao'nun, Marks'ın fetvaları ile şartlandırmak hiç de zor değildir. Bir atasözü vardır : «**Aç it ne bulursa yer**». İnançsız, ülküsüz bir gençliğin — Atatürk'ün deyimi ile - «**Moskof ülküsü olan komünizm**» e gönül vermesi, kendi gemisine, fabrikasına sabotaj yapması, kendi ordusunun askerine kurşun sıkması şaşılacak bir durum değildir. Asıl suçlular o kızıl çirkefte çırpınanlar değil, onların bu çirkefe atılmasına göz yuman idareciler ve siyasetçilerin «**Fikir suçluları**» dedikleri akıl hocalarıdır.

İşte bunun içindir ki «**Millî Bir Eğitim**» diyoruz. «**Okullarda bize Amerikan Kayalık dağlarının yüksekliğini, Brezilya'nın bitki örtüsünü, Yunan Kralı'nın ordu teşkilâtını, Fransa Kralı bilmem kaçınıcı Lui'nin savaşlarını değil, kendi vatanımızın coğrafyasını, Türk'ün tarihini, töresini, ahlâkını öğretin**» diyoruz. Biz **ÜLKÜCÜ GENCLİK**, gaflet uykusunda uyuyan idarecileri uyararak istiyoruz. Bize öyle bir eğitim verin ki «**Türklüğümden utanıyorum**» diyen olmasın; Türklüğümüzle övünelim; Türk olmanın gurur ve şuurunu özümüzde duyalım. Biz öyle bir basın istiyoruz ki, bize artist Ajda'nın hangi tip erkekleri sevdiğini değil, Sibiryaya taş kamplarındaki soydaşlarımızın acısını yazsın. Öyle bir TRT istiyoruz ki Türk ülküsüne gönül vermiş, milleti için kızıl kurşunlara göğüs geren ülkücülerini anarşinin kaynağı göstermesin, her şeyden önce dil öğretilsin. Öyle bir sinema ve tiyatro istiyoruz ki, manevî değerlerimizle alay etmesin.

Ve öyle bir BAŞBUĞ'umuz ve onun izinde yürüyen öyle bir **ÜLKÜCÜ GENCLİK**'imiz var ki, yapacaktır bunları. Bilmiş olun ki : «**Yeni bir Ergenekon hazırlığı içindeyiz. Yeni Ergenekon'da demir yerine zihin ve gönülleri sarmış inançsızlık ve umursamazlık çemberi eritilecektir...**»

Bizim Türkeli

YÜZ MİLYONLUK MİLLİYETÇİ TÜRKİYE'YE DOĞRU

— Bucaklı ülküdaşlarımızdan dış doktoru A. İhsan Gök 3 Kasım 1973 günü Bucak'ta yapılan bir törenle Emine hanımla evlenmiştir. Tebrik eder, ülkü yolunda başarılar dileriz.

— Bucaklı ülküdaşlarımızdan matematik öğretmeni Mustafa Sönmez 17 Kasım 1973 günü Bucak'ta yapılan tören neticesinde Hatice hanımla evlenmiştir. Tebrik eder, başarılar dileriz.

— Ülküdaşlarımızdan resim öğretmeni Coşkun Karakaya 29 Ekim 1973 günü Eşme'de yapılan bir tören neticesinde nişanlısı Müesser hanımla evlenmiştir. Tebrik eder, başarılar dileriz.

— Öğretmen ülküdaşlarımızdan Rüştü Uysal ile Nurhayat hanım Silifke'de yapılan bir törenle evlenmişlerdir. Tebrik eder başarılar dileriz.

— Ülküdaşlarımızdan İsmail Aytekin ile Elmas hanım 11 Kasım 1973 günü Ankara'da yapılan bir törenle evlenmişlerdir. Tebrik eder başarılar dileriz.

— Ülküdaşlarımızdan Abdurrahman Turan ile Şefika Nazsız Alaşan 12 Kasım 1973 günü nişanlanmışlardır. Tebrik eder, hayırlı olmasını dileriz.

— Ülküdaşlarımızdan Öğretmen Durmuş Köse ile Antalya'da ülkücü öğretmenlerden Ali Yıldız'ın kardeşi Zübeyde hanım nişanlanmışlardır. Tebrik eder, hayırlı olmasını dileriz.

— İstanbul'da Alparslan Yayınevi Sahibi ülküdaşımız Fehmi Sırdaş ile evdeşi Hatice hanımın Alparslan ismi verilen bir oğulları dünyaya gelmiştir. Alparslan'ın milletimiz için hayırlı bir evlât olmasını dileriz.

— Ülküdaşlarımızdan lise öğretmeni Z. Abidin Göncü ile Bahriye hanım 11 Kasım 1973 günü Ceyhan'ın Kırmıtlı Nahiyesi'nde evlenmişlerdir. Tebrik eder başarılar dileriz.

— Ülküdaşlarımızdan Stj. Av. Ferit Aslankurt ile Hülya Türker 11 Kasım 1973 günü Osmaniye'de nişanlanmışlardır. Tebrik eder, hayırlı olmasını dileriz.

— Ülküdaşlarımızdan Mustafa Gözübüyük ile Yüksel hanım 19 Kasım 1973 günü Ankara'da yapılan bir törenle nikâhlanmışlardır. Tebrik eder, başarılar dileriz.

— Teknisyen ülküdaşlarımızdan Turgay Aydoğmuş ve evdeşinin OĞUZHAN ismi verilen bir oğulları dünyaya gelmiştir. OĞUZHAN'a hayırlı bir gelecek dileriz.

— Asistan Ülküdaşlarımızdan Orhan Kavuncu ve evdeşi Fazilet hanımın Mehmet Satuk BUĞRA adı verilen bir oğulları dünyaya gelmiştir. Satuk BUĞRA'ya hayırlı bir gelecek diler, anne ve babasını tebrik ederiz.

— Asistan Dr. Ülküdaşlarımızdan Mehmed Akdaş ve evdeşi Yaşar hanımın Tevhide ASLIHAN adı verilen bir kızları dünyaya gelmiştir. ASLIHAN'a hayırlı bir gelecek diler, anne ve babasını tebrik ederiz.

— Ülküdaşlarımızdan Yunus Karataş 25 Kasım 1973 günü Ankara'da yapılan bir tören neticesinde Mürüvvet hanımla evlenmiştir. Tebrik eder, başarılar dileriz.

V E F A T

— Erciş Lisesi'nde okuyan ülküdaşımız Bozkurt Mehmet 16 Eylül 1973 günü attan düşerek vefat etmiştir. Ailesine ve ülküdaşlarımıza başsağlığı dileriz.

— İktisatçı ülküdaşlarımızdan Mehmet Gölet geçirdiği bir trafik kazası neticesinde 21 Eylül 1973 günü vefat etmiştir. Ailesine ve ülküdaşlarımıza başsağlığı dileriz.

BOZKURT aylık
çıkış
dergisi

Sahibi : Sadi SOMUNCUOĞLU * **Yazı İşleri Müdürü :** Nedim ÜNAL * **Umumi Neşriyat Md. :** Mahir DURAKOĞLU * **İdari İşler Md. :** Osman OKTAY * **İdare Yeri :** Bedesten içi - Bedesten Han nu : 6 — KONYA * **Haberleşme adresi :** P. K. 151 Bakanlıklar — ANKARA * **Posta çeki nu :** 10079758 * **Yıl :** 2 **Sayı :** 15 * **Yıllık abone :** 17,50 TL. * **Fiati :** 150 Kr. * **Yurt dışı :** İki misli * **Reklâm tarifesi :** Tam sayfa : 100 TL. Renkli sayfa : 1500 TL. **Kitap İlanları :** Santimi : 30 TL. * ANKARA BASIM VE CİLTEVİ - 11 26 77 - ANKARA * **Dağıtım :** GAMEDA

İHANET İSKEMLELERİ

Dilâver CEBECİ

BOZKURT

ÜLKÜCÜLERİN

Okuyacağı Bütün Kitaplar

TÖRE - DEVLET

Yayınevi'nde
İsteme Adresi
Konur Sok. 57 - C/8
Bakanlıklar/ANKARA

GARPLI GÖZÜYLE

TÜRK MUSİKİSİ

Lâika Karabey AKINCI'nın
Eseri

Fiyatı : 3 TL.

TÖRE - DEVLET

Yayınevi'nden İsteyiniz

PRİMO TÜRK ÇOCUĞU

Ömer SEYFEDDİN

Fiyatı : 5 TL.

9 Işık'ta Nüfus Politikası
Enis Gokyigit YÖRÜKOĞLU

Fiyatı : 3 TL.

TÖRE - DEVLET

Yayınevi'nden İsteyiniz

Fiyatı : 150 Krş.

Şu iskemlenin ayakları som altından, kol yerleri sedeften, kumaş saf ipektendir. Üstünde 120 okkalık bir adam oturur. Ensesi kilise direğine benzer ve göbeğinden bir mehter kös'üne üç kez gön çıkarılabilir. Yanakları al al, dulukları çenesine aşağı sarkmıştır ki, nerde semirdiği bilinmez. Dişlerini göstererek güler. Geriye doğru bir yaslanışı vardır ki, Firavunlar'ı kahrından çatlatır. Bu teb'asız hükümdar bunca güzellikler üstünde böyle rahatça oturuşunu ihânetine borçludur.

Şu iskemle, fil dişinden yapılmış olup, samur kürk ile kaplanmıştır. İnci, mercan, yâkut, ne kadar kıymetli taş var ise, bu kürk kaplanmanın ötesine berisine raptedilmiştir. Parıltıları gözleri kamaştırır. Bakılamaz. Üstünde yedi renkli bir kumaştan yapılmış, değişik bir urba vardır. Bu öyle fazla kasılamaz. Bir mirasyedi olduğunu gözlerinden anlıyabilirsiniz. Onda firavun özentisi yoktur ama, şımarıklığın zirvesine çıkmıştır. Mirasına konduğunu da, vârisini de inkâr eder. Bu fildisi koltuğa işte bu inkârı ve ihâneti sebebiyle oturmıştır.

Sadece yeşil ipek ile kaplanmış şu iskemlenin mütevâzi görünüşüne sakın aldanmayın. Onun iskeleti cennetteki tûba ağacından olup, aklınızın bile varamayacağı uzaklıktaki yıldızlardan elde edilmiş, dünyadakilere benzemeyen, çok güzel kıymetli mücevherler ile süslenmiştir. Rahat bir iskemledir. Üzerinde oturan zâtin semirmişliği birinci koltukta oturandan pek farklı değildir. Şuur altındaki kin ve garaz, süblime yolu ile «Yüksek» zannettiği duygulara tebdil olmuştur. İhânetinden dolayı bu rahat iskemleye oturmuş, fakat ihânetinden habersizdir.

Ya şu yiğit adam, bu basit, söğüt ağacından yapılmış küçücük iskemlede eli çenesinde neden düşünüyor? Tanrı bütün güzellikleri ona vermiş ama, iskemlesi hiç de çekici ve rahat değil. İri kıyım ellerini mi, şakağındaki akları mı, kara kıyma gözlerini öğsem, yoksa geniş göğsünde çalkalanan mavi denizleri mi anlatsam?

Yüreğinden tümen tümen atlılar geçtiğini, muhayyilesinde en güzel erdem örneklerinin hüküm sürdüğünü, nûr'a ve esenliğe giden yollarda yüzbin tuğun önünde dolu dizgin yarışmağa hazırlandığını biliyor musunuz? Bu adam, bu basit iskemleyi ihânet etmediği için hak etmiştir. Süslü ve rahat iskemlelerde gözü yoktur ama, o iskemlelerde oturanları indirip, yerlerine, oraya lâyıkları oturtmaya karardır. Bu adam onun için yaşıyor.